

A dramatic sky scene featuring a sunburst breaking through a layer of clouds. The sun is positioned in the center, casting a bright glow and creating a lens flare effect. The clouds are illuminated from below, giving them a golden and orange hue. The sky transitions from a deep blue at the top to a lighter blue at the bottom, where the sunburst is most prominent.

*NOVELL*

*Amsterdam*

*Roy Panen*

# Noveller

Från:

Vill va me dej : Förförelser

- |    |                  |               |       |
|----|------------------|---------------|-------|
| 1  | Hem till Daniel  | 1-4, 12-29    | 81 s. |
| 2  | Amsterdam        | 5-11          | 32 s. |
| 3  | Hjälpmedel       | 30-34, 38-41  | 40 s. |
| 4  | Komma ut-brevet  | 35-37, 61-76  | 70 s. |
| 5  | Gud eller inte   | 42-49, 55-60  | 50 s. |
| 6  | Skrämselhot      | 50-54         | 28 s. |
| 7  | Ragnar på besök  | 81-94         | 46 s. |
| 8  | Ångest           | 77-80, 95-105 | 57 s. |
| 9  | Utflykt          | 106-116       | 50 s. |
| 10 | Göra slut        | 117-122       | 29 s. |
| 11 | Kul på bibliotek | 123-132       | 49 s. |
| 12 | Hem till Kim     | 133-153       | 79 s. |
| 13 | Grå vardag       | 154-162       | 39 s. |
| 14 | Underbart mys    | 163-181       | 64 s. |
| 15 | Ny bagare        | 182-190       | 40 s. |
| 16 | Problem          | 191-199       | 39 s. |
| 17 | Fängelsemord     | 200-216       | 60 s. |
| 18 | Avslöjandet      | 217-230       | 54 s. |
| 19 | Hämnd            | 231-239       | 35 s. |
| 20 | Taxi hem         | 240-251       | 52 s. |

# Information

## Noveller

Vill va me dej : Förförelser, har gjorts om till tjugo noveller.

Hela boken finns med bland novellerna. Texterna har inte gjorts om och är i sitt original.

Novellerna ligger i en nummerordning som någorlunda följer originalbokens linje av innehåll.

Med hjälp av dessa tjugo noveller kan läsaren få en god inblick över vad originalboken handlar om. Och man kan enkelt välja att läsa fristående delar av boken.



Vill va me dej

Förförelser

Roy Panen

Roy Panen  
Bokförlag

Roy Panen -  
NOVELLER  
FÖRFÖRELSER  
Amsterdam

# Information

NOVELLER FÖRFÖRELSE Amsterdam (2)  
2024

Hämtad från: Vill va me dej : Förförelser (2)

© Roy Panen 2015

Roy Panen Bokförlag, Sollebrunn

[www.panen.se](http://www.panen.se)

[roy@panen.se](mailto:roy@panen.se)

Omslagsfoto: Sol bakom moln, Roy Panen

Omslag: Roy Panen

ISBN 978-91-89909-24-3

Denna bok skyddas av upphovsrättslagen.

# Hej!

Kanske är du en av dem som föredrar kortare berättelser, noveller.

Min romanserie Vill va me dej, är en serie på sju böcker, men som innehåller ett antal kortare och avslutande berättelser. Kanske kan dessa vara ett alternativ för val av läsning, och att du senare vill ge dig på att läsa hela serien i sin fulla längd.

Genom serien får du läsa om massor av händelser, som har en koppling till varandra och med det hänger ihop, med flera röda trådar: kärlek, homosexualitet, synskada, gudstro, och en vilja av stål.

Men serien handlar också om självmordsförsök, självskadebeteende, mord, misshandel, våldtäkt, våldtäktsförsök, mobbning, rasism, homofobi, och mycket mer.

Och hela berättelsen får ett stort och pampigt avslut i bok sju.

I denna novell Amsterdam, berättar Daniel för Kim om en underbar semesterresa, där han upptäcker sin homosexualitet.



# Baksidestext

Daniel berättar för Kim om sina minnen av en underbar semesterresa till Amsterdam. Om konstnärer och lyxiga husbåtar längs med kanalerna.

Det händer så mycket fina och positiva saker på denna resa, som Daniel lever på än i dag. Inte minst mötet med Christian som ville ta hjälp av honom med att träna på att kyssas. Christians flickvän hade gjort slut, som gjort att han tappat självförtroendet med tjejer.

Och Christians charm med problem väcker Daniels intresse till liv för killar.

Samtidigt med att Daniel berättar om allt kul som hände på resan, visar Kim på stort intresse.

Och de kommer in på ämnet om pengars värde och makt, som kan användas för att hjälpa andra. Och Daniel vet ännu inget om att Kim har en mindre förmögenhet på banken, skadeståndspengar efter en svår barndom av pappans misshandel av honom.

# BÅTMINNEN

## 5 Kryssning

Daniel och Kim, hos Daniel

Vidare berättar Daniel att mamma och han, för några år sedan, var på en liten kryssning till Amsterdam. Det var på sensommaren två år före olyckan med ögonen.

De är inne på en indonesisk restaurang och äter. Han äter så mycket att han, senare på vägen ut, tror att han ska spricka. De har nog världens godaste mat, och den är stark så det brinner i halsen.

Maten serveras också i en mängd olika smårätter på ovala fat, som finns utspridda överallt på bordet, som man får plocka från. Det finns knappt plats för deras egna tallrikar. De får ställa flera fat med smårätter på fönsterbrädan, för att få plats med sina tallrikar. Det är som ett gående bord med olika rätter, fast här kan man sitta kvar på sin stol medan man frossar av maten.

Han skrattar så han nästan kiknar. Det är så trevliga och glada minnen. Det får honom att känna sig som då när det begav sig.

Kim ser på honom och myser över en så vacker syn. Daniel är så gudomligt söt, med ett ansikte som lyser av glädje när han berättar och återminns starka minnen som fått stor betydelse för honom. Kim vill inte sluta titta på honom. Och han vill aldrig att Daniels leende, skratt och upprymdhet ska ta slut. Den här synen, i det här sällskapet, skulle han kunna njuta av resten av livet.

–De låter så gott me indonesisk mat. Själv har ja aldri ätit de, å heller aldri varit i Amsterdam. Snälla, du kan väl berätta mer. Berätta om Amsterdam. Ja blir så nyfiken på va ni gjorde mera på resan, din mamma å du.

Kim blir riktigt nyfiken på deras resa. Det känns också skönt att se Daniel så himla glad och uppåt som han är nu.

# 6 Starka och vackra minnen

Men plötsligt blir Daniel mycket allvarlig och ser nära på ledsen ut.

–Ja ser på dej att de är nåt, säger Kim, nåt som stör, tynger dej. Är de nåt jobbit som hänt, kan vi prata om nåt annat istället.

–Nä, de är ingen fara ... Ja har bara så starka ... vackra minnen av den här resan. De är minnen som ja lever på än i da. Dom har rullats upp så många gånger i mina tankar. De är som när man va liten å kunde höra samma saga om å om igen, hur många gånger som helst utan att tröttna, för att den är så bra.

Samma har de blivit me resan till Amsterdam. Hela resan är som en film som man vill se om å om igen. De finns också en speciell händelse ... Men ja kan komma till de senare ...

–Ja nu är ja så nyfiken. Du måste bara berätta ... om allt.

Daniel berättar vidare om resan. Och han

sitter och vrider det halvfulla mjölkglaset, runt, runt, runt, som en karusell, med handen när han pratar.

Mamma och han tar en tre dagars kryssning till Amsterdam. Det är i mitten av augusti.

Färjan är ganska stor och mycket fin. Allting där inne är så fräscht: med röda heltäckningsmattor varierat med parkettgolv, röda soffor, ljusa rottingstolar ...

Hytten är med ljus träinredning och ett litet, runt fönster. Hans säng, som är en översäng, kan fällas ut från väggen. Badrummet är i blått, och ovanför tvättstället finns en stor och bred spegel, som täcker upp hela väggen. Det gör att badrummet ser dubbelt så stort ut än vad det är.

De sover alla tre nätterna på färjan. Första och tredje natten är de ute till havs. Det gungar åt alla håll, och perrar i magen, så han har svårt att sova. Andra natten sover de inne i Amsterdams hamn. Då är det lugnt och skönt och de kan ta igen de sovtimmar de missat föregående natt.

På eftermiddagen tar de en buss in till centrum, för att äta på den indonesiska restaurangen han nyss berättat om.

–Va mysit de låter. Själv har ja aldrig varit på

nån kryssning.

Kim tänker: Närmare kryssning än till och från skolan och församlingslokalen har han aldrig varit, innan han drar hemifrån vid sjutton års ålder.

Han ändrar sittställning och lägger upp ena foten på det andra knäet.

7 Amsterdam

–Ja, å Amsterdam är väldigt platt i hela sin yta. Ja tror de ligger si sådär sjutti, åtti centimeter under havsytan. Å de finns en himla massa kanaler. Hela Amsterdam är uppbyggt av kanaler. Ja tror de finns bortåt hundra stycken. Dom drar runt överallt, som ett vägnät. Dom måste ha dom för att kunna torrlägga marken. Dom får kontinuelit pumpa ut vatten, för att förhindra översvämning. Å runt, utmed landkanten, mot havet, finns en hög å krafti vall, som är till för att mota ut havet.

På vägen in till hamnen finns en enorm fördämning som tömmer ut å fyller i vatten, för att höja eller sänka nivåskillnaden, när båtar ska

ta sej in eller ut. De va så mäktit att se.

–Nä, va häftit.

–Vi åkte på en guidad tur i kanalerna. De va en smal, kaféliknande båt, en gondol, me ett genomskinlit, välvt tak, som vi åkte i. Likaså utmed sidorna fanns stora fönster. De va för att man på ett fritt sätt skulle kunna se ut över alla vyer, uppåt som åt sidorna.

I gondolen satt vi i sköna soffor. Samtidit me turen bjöds vi på ostbricka, kex, frukt å vin. Saft till barnen så klart.

På vår guidade tur åkte vi föbi ett litet, gammalt hus i tre våningar. På andra våningen, i ett rum, hade konstnären Rembrandt bott under sin tid. Han levde på sextonhundratalet, va född tysk, men levde större delen av sitt liv i Amsterdam där han dog utfatti vid sextitre års ålder. Han va fatti som en kyrkråtta – men måla tavlor kunde han. Å hans tavlor är ju i världsklass, värda miljontals kronor, å då räknar ja lågt.

Han va en mästare på att få fram ljuset i sina målningar. De han också är känd för är bland annat sina porträttavlor å tavlor me historiska, bibliska motiv.

Rembrandt hade målat en tavla på beställ-

ning åt stadens brandstation. Men när dom skulle hänga upp tavlan, va den för stor. Tro mej eller ej ... men dom galningarna begick ett helgerån, när dom skar sönder tavlan å gjorde duken mindre, så att den skulle få plats på den tilltänkta väggen. Hur kunde dom bara komma på nåt så dumt? Fast dom hade väl ingen tanke på att Rembrandt skulle bli en av dom största konstnärerna i världen genom tiderna.

Daniel berättar med stor inlevelse och Kim ser hur han sprakar som ett helt fyrverkeri av entusiasm. Och han berättar intressant.

–Ja, vilka puckon, säger Kim. Den tavlan måste väl varit värd en fömögenhet.

–Säkert. Men nu ska du få höra resten, en rikti solskenshistoria. Kan du tänka dej. På brandstationen slängde man aldri dom bortskurna bitarna från duken. Dom hittades i nåt gammalt förråd. Å dom lyckades fixa ihop tavlan så den blev till sitt ursprunglia skick igen.

–Nä, är de sant? Vilken rysare. Man kan ju också undra hur de kändes för Rembrandt att få sitt verk stympat. Hans tavlor, som så många andra mästares, är ju mer eller mindre ovärderlia.



–Holland har även andra mästare på konst, en av dem är van Gogh, som levde andra halvan av artonhundratalet.

–Va du kan! säger Kim imponerat. Du är en baddare på att berätta.

–Tack! Ja har intresserat mej mycke för de här å me att vi va i Amsterdam.

–Men, van Gogh, han mådde inget vidare, har ja för mej.

–Ja, han fick ett sinnesutbrott å skar av en bit av sitt ena öra. Efter de blev han intagen på sinnessjukhus. Å ett par år senare, vid bara trettisju års ålder, under ett par månaders vistelse i Frankrike, begick han självmord. Han sköt sej själv.

–Ja, de är så tragiskt att man inte finner ord för de, säger Kim i en djup suck. Han måla me grova penseldrag, de ser nästan kladdit ut. Men han lyckades göra sina verk så fulla av liv, känslor, me lite fantasieggande men ändå verklighetstroga motiv.

Ja gillar hans målningar, speciellt Stjärnnatt. Tavlan föreställer en stad mitt i natten, upplyst av en massa virvlande stjärnor på himlen.

# 8 Husgavlar

Daniel berättar vidare om kanalturen.

När de glider runt i kanalerna ser de massor med fina hus i olika färger. Och på många äldre gator med gamla bevarade hus står husen med en gavel ut mot kanalen. Gavlarerna är väldigt smala och en del är inte mer än tre, fyra, meter breda. Men husen kan vara väldigt djupa mot bakgården.

En gång i tiden bygger de husen så smala beroende på hur penningstarka de är som bor där. För länge sedan, på artonhundratalet, tror han att det var, får husägarna betala en skatt för hur mycket plats huset tar upp av gatans utrymme. Det var alltså väldigt kostsamt att bygga en bred husgavel, som tar upp mycket plats intill gatan. Vidare finns det, då på den tiden, också en lag på att alla hus ska byggas med gaveln mot gatan.

I och med smala hus så sparar de in på att också ha smal trappa inne i huset. Detta gör att de får ha en stor krok på utsidan gaveln under taknocken. Med denna krok kan de hissa möblerna upp eller ner från huset, då de ska

flytta in eller ut, och ta in möblerna fönstervägen, eftersom trappan i huset är för smal för en del av möblerna.

–Va fräckt, säger Kim. Men om dom behövde få upp ett helt piano, som va större än fönstret ...?

–Bra fråga ... Ingen aning faktiskt ... men kanske att dom fick skruva isär pianot i två delar eller nåt liknande.

Å husens gavlar va väldigt olika varann i utseende, brädd som höjd. Husägarna hade även satt en personli prägel på sitt hus. En del va färgglada: ett kunde va blått, ett annat rött, ett tredje grönt å så vidare. De fanns nog ingen byggnadsnämnd som styrde vilken färg husen skulle ha. Alla dessa färggranna hus gjorde att de såg vackert ut, fantasifullt, sagolikt. De såg enormt idylliskt ut.

–Till Amsterdam måste ja bara åka nån gång.

–I stort sätt alla hus hade en entrédörr me ett fönster strax brevid på marknivå, mot gatan. Husen kunde variera från två till fyra våningar. I stort sett såg de likadant ut överallt, förutom på ett ställe. Gud, de måste ha bott en stenrik familj i de huset. Deras gavel va enormt bred,

som fem, sex gavlar i brädd. Huset va vitmålat me en slottsliknande, påkostad fasad. De va byggt i tre gavlar brevid varann. Den i mitten va bredare, lite högre å fyra våningar hög, tror ja att den va.

–Va mäktit de måste ha känts att bo i de huset.

–Ja, fast stenrika ... Om man är stenrik har man väl knappast blivit de genom ren välgörenhet.

–Ja, rikedomen har man väl i så fall, som oftast tyvärr, skaffat sej på andras bekostnad.

–Ja, å de finns en del stenrika som flyttar utomlands till länder där dom knappt behöver betala någon skatt.

–Vet du, ibland känns de fel me att va rik – stenrik.

–Ja till å me äcklit.

–Medan folk ute i världen svälter. Är de inte på grund av krig, så är de av regn eller torka.

–Men me rikedomar följer makt. Dom som har snuskit mycke pengar kanske också har lättare att kunna påverka, styra å bestämma.

–Ja, de är sant, säger Kim fundersamt.

# 9 Husbåtar

–Men hör här då. Utme kanterna i kanalerna, som va mycke breda, fanns enorma, häftia husbåtar som folk bodde i permanent. De va otrolit många husbåtar å ingen va lik nån annan. Dom låg på rad utme kanalernas båda sidor. En del hade en stor flytande terrass utanför.

–Nä, lägg av! Va säger du? Va häftit.

Kim ändrar sin sittställning igen. Han drar upp sina ben me knänen upp under hakan, med fötterna på stolsitskanten.

–Man kunde inte se sej mätt på alla husbåtar. Dom va enormt fascinerande. Dom hade även klädstreck utanför. En del som hade hängt ut kläder på klädstrecken såg ut som dom flagga för nåt.

Daniel brister ut i skratt.

–Du skrattar så gott, Daniel. Man blir gla å alldeles varm inombords av att höra dej. Du har sån glädje i rösten. Du låter som – fågelkvitter.

Kim skrattar också.

–Tack! Du skrattar underbart du me. Men Kim ... Hör här då. Detta kommer du nog inte vilja tro på. Men ja lovar att de är sant. De va

guiden som berättar de, å såna ljuger väl inte. En av husbåtarna hade en källare – alltså under vattnet. Å en annan va inredd me bastu. Även den va under vattnet.

–Nä, lägg av! De kan väl ändå inte va sant.

–Jo, absolut, de är sant ...

–... för de sa guiden, säger de båda samstämmigt i kör – och skrattar.

Husbåtarna är också ett sätt att skaffa fram fler bostäder i centrum. En del hyr och andra äger sina båtar.

Kim tycker det verkar så fräckt att bo i husbåt. Det vill han prova någon gång. Han får helt enkelt flirta in sig hos någon med husbåt. Daniel skojar och frågar om det ska vara någon med snygg husbåt eller någon snygg med husbåt. Kim flinar och säger att både och, är ett absolut krav.

–Men om de är en snygg gammal kärring, säger Daniel och flinar retsamt, som har en snygg båt.

Kim flinar han med och säger, att då får han väl snart ärva båten.

Daniel frågar om det ska vara tjej eller kille. Och han tillägger att det finns många homosexuella i Amsterdam. Kim flinar och drar till

med att det gärna får vara en kille med gott klös i, någon som kan piffa upp och förgylla vardagen lite.

–Ja ... du gillar tuffare tag, säger Daniel och fortsätter att ge en stor komplimang. Husbåt-killarna kommer slåss som katter om att få lägga vantarna på dej.

–Du har rätt. De där me Amsterdam låter falit. De är nog bäst, lugnast att stanna hemma.

## 10 Ríkedom och makt

–Hur som helst va de en underbar resa till Amsterdam. Vi åkte också på en guidad busstur å såg en kyrka me ett enormt, kupat koppartak, men som hade ärgat. Numera va taket grönt. De är märkligt att blank koppar me åren skiftar färg till att bli grön å matt. Hur som helst så skänktes detta kupade tak en gång för länge sen av en svensk kung. Mäktit va?

–Ja, de va fräckt. Tänk va mycke vi har i

historien me våra kungar.

–Ja, historien är full av kungar, mäktia å rika.

–Men du, om man hade massor me makt, å kanske också massor me pengar, va skulle man göra då? Me makten å pengarna?

–Ge bort dom, alltihop, va enda krona, till dom som verkligen behöver dom.

–Men du, seriöst. Ger du bort pengarna ger du väl bort makten, säger Kim ivrigt och höjer på ögonbrynen.

–Fast makten kan väl inte ligga i att bara sitta på en större hög me pengar utan att använda dom.

–Ja, du har nog rätt.

–För det är väl att kunna använda pengarna, där som dom bäst behövs å kommer till nytta, som är stort. De är där som man i så fall har chans, att me pengarnas makt kunna påverka å förändra människors liv.

–Ja ...

–Tänk dej känslan av att me pengarnas makt till exempel kunna rädda människor från att svälta ihjäl.

–Å på grund av, som du sa förut, krig, torka å regn. Du, tänk om man kunde dra ihop en himla massa pengar å sen ge dom till andra som



bättre behöver dom.

–Sen kan man också, me pengarnas hjälp å makt, skydda å rädda naturen å djuren. Man kan rädda regnskogarna från skövling å betala löner å omkostnader som går åt kring arbetet med att skydda djur från tjuvjakt å risk för att bli utrotade.

–Ja, du är riktigt himla smart, tänk om de fanns fler som du.

–Kim, de gör de. De finns massor av såna som du å ja, runt om i hela världen.

–Ja, de måste de göra.

–Men varför har såna som du å ja, som ju har så fina hjärtan å superbra värderingar, inga pengar?

Kim blir först tyst och fundersam, men svarar sedan:

–Ja du, säj de ...

–Vi kanske blir superrika en vacker da.

–Ja, å sen ger vi bort alla pengar ...

–Vi behöver först bara bli rika, Kim, för att sen ha en chans att göra världen lite bättre att leva i för nåra.

–Vi får fundera ut ett sätt att bli rika på.

# 11 En smygflirt

Kim har suttit en bra stund och knipit med benen. Han är enormt kissnödig, och reser sig upp från stolen.

–Snälla Daniel, nu behöver ja gå på toa å innan de händer en olycka.

–Kära nån, säger Daniel och sveper i sig resten av mjölken. Sitter du å håller dej. Varför de? Iväg me dej nu. Ja va ändå klar me att berätta om Amsterdam.

Kim är snart tillbaka från badrummet och han sätter sig vid köksbordet igen.

–Va de inte nåt mer du skulle berätta, säger han i ett försök att ta upp ämnet igen, men som du ville vänta me ...? Va va de för nåt? Du måste berätta ... Vill du de?

–Okej! De hände en sak, redan på båtresan dit, till Amsterdam. Ja träffa en så trevli å mysi göteborgare. Christian, hette han. Ja tror ja blev kär i första ögonkastet. Han å hans föräldrar slog sej ner vid samma bord som mamma å ja inne på restaurangen på båten. Vi hade väldigt trevligt, lärde känna varann å gjorde sällskap på flera utflykter dom kommande dagarna. Ja va

tretton å han ett år äldre.

När det gäller denna möjligheternas stund, mötet med Kim, och att Daniel gillar killar, känner han att han inte har något att förlora. Dessutom har han nu chansen, på ett känslösamt och nära vis, fullt av personlighet och äkthet, visa Kim att han gillar killar. Och med detta kan han lämna över bollen, och sedan är det fritt fram för Kim att lägga in stöten – om han nu också gillar killar.

Men med alla sköna vibrationer han känner i Kims sällskap, måste väl vara ett gott omen på att oddsen nu klivit över på hans sida. Det finns något i luften: en positiv energi, helt magisk, med varma och starka vindar som säkert kommit till hans hjälp, vindar som verkar kunna få fart på seglen. Och deras båt styr mot allt – allt som är underbart.

Daniel drar på och öser in allt ...

–Ja minns honom så väl. Han va så vacker, söt, speciellt när han skratta. Han hade brunt hår å gröna ögon, tjock guldring i örat å tjock guldkedja runt halsen. Å ena kinden pryddes av ett födelsemärke, stort som en lillfingernagel, som gjorde att han såg lite extra speciell ut. Den va verkligen en skönhetsfläck.

Han hade en tuff stil me grön T-tröja, svart skinnjacka, blåa jeans å vita gympaskor. Frisyren va spreti me massor av frisyrgelé. Han va så snygg, fräsch, sexi ... å ja kände hög puls när ja va me honom – som nu me dej, tänker han som ett tyst inskjutande.

Christian hade också en ganska mörk å hes röst. Han va allti på gott humör, påhitti å drog iväg me mej på små äventyr på båten. Mamma va positiv å gla för att ja funnit en kompis. Själv tyckte hon Christians föräldrar va ett trevligt sällskap.

De fanns ett stort aktivitetsrum på båten. Christian å ja va där å spela biljard, bordtennis, flipperspel, ishockeyspel ... Vi visa oss också för våra föräldrar me jämna mellanrum, så att dom inte skulle bli orolia.

Mamma va så klart aldri ofrivillit ensam. Antingen va hon me mej, me Christians föräldrar, eller så va vi tillsammans allihop.

Christian ställde ibland frågor: om ja hade en tjej, om ja hade kysst en tjej, om ja hade lätt för att få tjejer, om ja hade nåra knep för hur man får en tjej ... Å de frågar han – charmtrollet – mej. Men han fick inte ut nåra bra svar, för ja hade ingen aning ... Ja hade aldri haft nån tjej.

Men han väckte en varm känsla inom mej, som fick mej att känna ett stort intresse för honom. Han gav mej ett glädjeraus, som fjärilar i hela kroppen. Ja tänkte att han bara va luri, hade nåt i bakfickan, å rent av va ute efter nåt – efter mej! De gjorde att ja kände en skön berusning å min puls öka, nog till de dubbla, å i mitt huvud ropa en röst: ”Ja, jippi, han är kär i mej.”

–Va säger du, säger Kim intresserat, va han bög?

–Nä, vänta, hör här ... Ja försöker svara på hans frågor, ge förslag på hur man bäst pussar, kysser ... som tjejer tycker om.

Vi gick in på en toalett å ställde oss framför en stor väggspegel. Han bad mej titta på honom när han kysste sin spegelbild. De såg så gott ut å de syntes tydlit att han va en baddare på att kyssas. Hans läppar va tjocka å fyllia.

Han sa att hans tjej hade gjort slut, att han hört från kompisar att hon sagt att han inte kunde kyssas. De hade tagit hårt på honom.

Ja fråga varför inte tjejen kunde ha hjälpt honom me att tala om hur hon ville ha de, hur hon ville bli kysst, va hon tyckte om. ”Ja, om de va så enkelt”, sa Christian å ryckte uppgivet på

axlarna.

Ja ville så himla mycket hjälpa honom, men visste inte hur ... Ja sa åt honom att titta på mej, hur ja gjorde. Sen bad ja honom tala om för mej, coacha mej, va som såg bra å skönt ut.

Han sa att ja verka göra allt bra å skönt. Problemet va att de va svårt att se min tunga när läpparna trycktes mot spegeln.

Ja fråga om han hade nån idé om hur ja skulle göra för att visa hur ja gör me tungan. Han bad mej då att blunda. Å när jag blunda kände ja plötslit hans läppar mot mina. Hans tunga gled in i min mun å liksom hälsa på min tunga. Å våra tungor undersökte varann, vispa runt i en lekfull dans. Gud, ja blev svimfärdi. Han fick min puls att skena – å ja blev så himla kär.

Upphetsningen fick blodet att pumpa hårt å fullt i varenda ådra i kroppen. Ja blev inte bara kär – ja blev kåt också. Nere i byxorna växte min maskin. Den banka å ville ut.

Efteråt gav Christian mej beröm å komplimanger. Han sa att va enda tjej skulle ha blivit nöjd i mitt sällskap. Ja sa: Om han gjorde me sin tjej, som han gjort me mej, skulle hon nog säkeligen bli fötjust.

Han fråga om vi kunde träna mera på detta,

att de skulle hjälpa honom att få tillbaka självförtroendet me att kyssas. Absolut, när du vill, sa ja.

Efteråt gick vi å köpte läsk å godis.

På kvällen va de levande musik på restaurangen. De va ett dansband som spela. Christian å ja fåna oss å dansa vals. De blev mycke uppskattat av många. Dom tyckte nog de såg kul ut me två dansande tonårspojkar, som höll om varann i en vals. Hur som helst va de rolit å ja älska att va me honom.

Under resten av resan gjorde vi flera besök till toan för att träna på att kyssas.

– Gjorde han inget mer, frågar Kim nyfiket, nåt mer ... närmanden – sexuellt?

– Nä ... bara kyssar – å smekningar i håret. Han bara lekte me mej, fast på ett just sätt. Han fantisera om att ja va hans tjej, så att säja.

– De låter intressant.

– Ja, men han va helt seriös, äli så att säja. Han mena nog de han sagt å att allt va sant. Hans tjej hade nog gjort slut, som hade tagit på hans självförtroende. Å me detta behövde han min hjälp.

Han gav mej massor me komplimanger: sa att ja va snygg å söt. Han förklara att han inte va

homosexuell, men om han skulle ha varit de skulle han absolut vilja va tillsammans me mej.

Men de gjorde inte så mycke ... faktiskt. Han hade ju gett mej så mycke redan. De va genom honom å de han gjorde me mej som fick mej att förstå att de är killar som tänder mej.

Christian å ja bytte telefonnummer me varann. Men ja slarva bort lappen me hans nummer, å han ringde aldri. Men ja vill inte se de som nåt negativt. Alltihop va ju som en – semesterflirt.

Daniel torkar bort en tår. Han ser helt medtagen ut, som att berättelsen om Amsterdam och Christian helt sugit musten ur honom.